

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

Expenditure Analysis of Benefits Welfare for the Elderly

เอกชัย ชัยวงษ์¹
สนธยา ลือประไพ²

บทคัดย่อ

รายงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้สูงอายุที่ได้รับเงินสวัสดิการชุมชน จำนวน 200 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 2,000 บาทต่อเดือน โดยได้รับจาก 1) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 2) รับจากบุตรหลาน และ 3) จากกิจการส่วนตัว ส่วนรายจ่ายผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ประมาณ 2,250 บาท โดยใช้จ่ายเป็น 1) ค่าใช้จ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย 2) ค่าใช้จ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม 3) ค่าใช้จ่ายในการทำบุญตักบาตร ทำทาน และการบริจาคทุนทรัพย์ต่างๆ เมื่อพิจารณาทั้งรายได้และรายจ่ายแล้วผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความต้องการให้เพิ่มเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและต้องการให้จัดให้มีบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุภายในหมู่บ้าน

Abstract

The purpose of this paper is to analyze expenditures of Welfare Benefits for the Elderly in the constituency of Makham Tambon Administrative Organization, San Patong District, Chiang Mai Province. Data were collected through interviews with the elderly receiving welfare benefits in the community, totaling 200 persons. The data then were analyzed for content. The findings show that most elderly have an average income of 2,000 baht per month, which can be broken down to a combination of: 1) Welfare Benefits of the Elderly; 2) allowance from their relatives; and/or 3) personal enterprise. Average expenditures of the elderly is 2,250 baht a month on the following: 1) physical needs; 2) socio-economic needs; 3) religious activities, including donations. Considering

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

both income and expenditures, it has been found that there is a need to increase the Welfare Benefits of the Elderly and provision of elderly health check in the village.

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเงิน สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

Keyword: Expenditure Analysis, Benefits Welfare for the Elderly

บทนำ

ข้อมูลการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของผู้สูงอายุในพื้นที่เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารขององค์กรในการดำเนินการตามภารกิจอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ในด้านการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนชราในพื้นที่

การบริการสวัสดิการสังคมของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาโครงสร้างทางสังคมที่มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งไร้การดูแล การจัดเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจึงเป็นแนวทางอย่างหนึ่งในการแก้ไขปัญหาของผู้สูงอายุเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

แนวทางในการจัดเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในปัจจุบันได้ถูกส่งต่อให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ตามหลักการกระจายอำนาจของรัฐบาล ในการบริหารจัดการในรูปแบบของเงินจัดสรรประเภทเงินอุดหนุน ดังนั้นหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของผู้สูงอายุในพื้นที่ที่จะเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจให้แก่ผู้บริหารในการนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดนโยบายแนวทางในการปฏิบัติงานให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับการจัดสรรเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ ผู้ศึกษาในฐานะที่ปฏิบัติงานในองค์กรดังกล่าวจึงมีความ

สนใจศึกษาข้อมูลการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของผู้สูงอายุในพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพัฒนาด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้สูงอายุที่ได้รับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในครั้งนี้ เป็นการดำเนินการเพื่อวิเคราะห์ลักษณะการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตองจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินของครัวเรือนบุคคลในอาชีพต่างๆ และกลุ่มผู้สูงอายุของ ศิริनुช อินละคร (2548) และสุขใจ น้ำผุด (2543) มาเป็นแนวทางในการศึกษาพร้อมกับการประยุกต์ทฤษฎีความต้องการของ Maslow เพื่อเป็นการกำหนดกรอบในการศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุในด้านการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในการกำหนดรูปแบบการใช้จ่ายออกเป็น 3 หมวด ได้แก่

หมวดที่ 1 รูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย ประกอบด้วย

- การใช้จ่ายเงินเพื่อการอุปโภคบริโภคและสาธารณูปโภค ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าเดินทาง เป็นต้น

- การใช้จ่ายเพื่อรักษาสุขภาพ ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่ายารักษาโรค ค่าตรวจสุขภาพ เป็นต้น

- การใช้จ่ายเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าใช้จ่ายในกิจกรรมออกกำลังกายต่างๆ เช่น ค่าบำรุงกิจกรรม ค่านวดผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ค่าอาหารเสริมบำรุงสุขภาพ เป็นต้น

หมวดที่ 2 รูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

- การใช้จ่ายเงินเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่ายหนี้สิน ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ เงินออมรูปแบบต่างๆ เบี้ยประกันภัย การสะสมทุน เป็นต้น

- การใช้จ่ายเพื่อการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าโทรศัพท์บ้าน ค่าโทรศัพท์มือถือ ค่าจดหมาย ค่าโทรเลข ค่าอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

- การใช้จ่ายไปกับบุตรหลานและเครือญาติ ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าใช้จ่ายทั่วไปของบุตรหลาน เช่น ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลาน เช่น ค่าเทอม ค่าหนังสือเรียน เป็นต้น

- การใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสารเสพติดและเครื่องดื่มให้โทษ ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น สุรา ยาสูบ เบียร์ ไวน์ เป็นต้น ค่าบุหรี่ที่ผลิตจากโรงงาน ค่าบุหรี่ยี่ห้อเอง ค่าหมากพลู ค่าเครื่องดื่มชูกำลัง ค่าเครื่องดื่มผสมคาเฟอีน เช่น กาแฟ เป็นต้น

- การใช้จ่ายเงินเพื่อการพนันและการเสี่ยงโชค ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าเล่นการพนัน เช่น ไพ่ ไฮโล ค่าฉลากกินแบ่งรัฐบาล ค่าหวยใต้ดิน เป็นต้น

หมวดที่ 3 รูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์และจิตใจ ประกอบด้วย

- การใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหรือทัศนศึกษา ค่าหนังสือประเภทต่างๆ ค่าของสะสม ค่าตุ๊กตา คอนเสิร์ต หรือมหรสพ เป็นต้น

- การใช้จ่ายเพื่อการทำนุบำรุงศาสนาและสาธารณกุศล ได้แก่ การใช้จ่ายเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดทุกอย่างจากค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ ค่าใช้จ่ายในการทำบุญ ตักบาตร ทำทาน การบริจาคทุนทรัพย์ต่างๆ เป็นต้น

วิธีการดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตองจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ได้รับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 200 คน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ ประมวลผลแล้วจัดทำรายงานในรูปแบบเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะทางประชากร สังคม และครัวเรือนของผู้สูงอายุ 2) รูปแบบการใช้จ่ายเงินของผู้รับเบี้ยยังชีพ 3) ความเพียงพอของรายได้จากเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อการใช้จ่ายเงินของผู้รับเบี้ยยังชีพ และ 4) ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ได้รับสวัสดิการเบี้ยยังชีพสามารถสรุปข้อมูลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร สังคม และครัวเรือนของผู้สูงอายุ พบว่า มีผู้สูงอายุ ผู้หญิงมากกว่าผู้สูงอายุผู้ชาย ซึ่งผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 60-69 ปี สถานภาพส่วนใหญ่สมรสและอยู่ร่วมกับคู่สมรส ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นเจ้าของบ้านและที่ดิน ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่เป็นแบบครอบครัวขยายและมีบุตรที่อยู่ในครัวเรือนเดียวกันอย่างน้อย 1 คน จำนวนน้อยที่ไม่มีบุตรอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่มีผู้ที่มีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลายหรือถ้ามีก็มีเพียง 1 – 2 คนเท่านั้น

2. รูปแบบการใช้จ่ายเงินของผู้รับเบี้ยยังชีพ พบว่า แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านรายได้และด้านรายจ่าย

ด้านรายได้ของผู้สูงอายุส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยมีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งได้มาจาก 1) เงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 2) รายได้จากบุตรและ 3) จากการทำกิจการส่วนตัว

ด้านรายจ่ายของผู้สูงอายุส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยมีรายจ่ายประมาณเดือนละ 2,250 บาท โดยแบ่งการใช้จ่ายเงินออกเป็น 3 หมวด ได้แก่ **หมวดที่ 1** การใช้จ่ายเงินเพื่อสนองความต้องการด้านรายการ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุมีรูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อการอุปโภคบริโภคและสาธารณูปโภค ซึ่งมีค่าใช้จ่ายประมาณ 1,002 บาทต่อเดือน ส่วนรูปแบบการใช้จ่ายเพื่อรักษาสุขภาพนั้นส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายอยู่ประมาณเดือนละ 200 บาท **หมวดที่ 2** การใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีรูปแบบการใช้จ่ายเงินเชิงเศรษฐกิจมากที่สุด ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณเดือนละ 300 บาทต่อเดือน รองลงมาคือรูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อการติดต่อสื่อสาร และการใช้จ่ายไปกับบุตรหลานหรือเครือญาติ ซึ่งเฉลี่ยเดือนละ 100-120 บาท **หมวดที่ 3** การใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์และจิตใจ พบว่า ผู้สูงอายุเกือบทั้งหมดมีรูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อการทำนุบำรุงศาสนาและสาธารณกุศล ซึ่งมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 265 บาทต่อเดือน

3. ความเพียงพอของรายได้จากเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อการใช้จ่ายเงินของผู้รับเบี้ยยังชีพ พบว่า ผู้สูงอายุมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากรายได้จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้รับนั้นน้อย แต่ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายครัวเรือนมาก ซึ่งโดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายประมาณ 2,250 บาทต่อเดือน และผู้สูงอายุส่วนใหญ่ คาดหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบล “เพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพให้มากขึ้น” เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการใช้จ่ายและดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุที่มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น

4. ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ได้รับสวัสดิการเบี้ยยังชีพ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนี้โดยตรงในการให้บริการและมีการประสานงานกับผู้นำในท้องถิ่นได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นอกจากการให้บริการด้าน

สวัสดิการสังคมแล้วผู้สูงอายุต้องการให้จัดให้มีบริการทางด้านสุขภาพ ให้แก่ผู้สูงอายุ โดยการตรวจสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุภายในหมู่บ้าน

สรุปและอภิปรายผล

สรุปและอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการใช้จ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้ 1) **ลักษณะทางประชากร สังคม และครัวเรือนของผู้สูงอายุ พบว่า** ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 60-69 ปี ใหญ่สมรสและอยู่ร่วมกับคู่สมรส ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นเจ้าของบ้าน และที่ดิน ครอบครัวเป็นแบบครอบครัวขยายและมีบุตรที่อยู่ในครัวเรือนเดียวกันอย่างน้อย 1 คน ไม่มีผู้ที่มีการต้องเลี้ยงบุตรหลายหรือถ้ามีก็มีเพียง 1 – 2 คนเท่านั้น 2) **รูปแบบการใช้จ่ายเงินของผู้รับเบี้ยยังชีพ พบว่า** ด้านรายได้ของผู้สูงอายุส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยมีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งได้มาจาก 1) เงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 2) รายได้จากบุตรและ 3) จากการทำกิจการส่วนตัว และด้านรายจ่ายของผู้สูงอายุส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยมีรายจ่ายประมาณเดือนละ 2,250 บาท โดยแบ่งการใช้จ่ายเงินออก 1) การใช้จ่ายเงินเพื่อสนองความต้องการด้านรายการ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคและสาธารณูปโภค และค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาสุขภาพนั้นส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 2) การใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเงินเชิงเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่ายเงินเพื่อการติดต่อสื่อสาร และค่าใช้จ่ายการใช้จ่ายไปกับบุตรหลานหรือเครือญาติ 3) การใช้จ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์และจิตใจ ผู้สูงอายุเกือบทั้งหมดมีรูปแบบการใช้จ่ายเงินเพื่อการทำนุบำรุงศาสนาและสาธารณกุศล 3) **ความเพียงพอของรายได้จากเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพ** ผู้สูงอายุต่อการใช้จ่ายเงินของผู้รับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากรายได้จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้รับนั้นน้อย แต่ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายครัวเรือนมาก ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จึงคาดหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบล “เพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพให้มากขึ้น” เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการใช้จ่ายและดำเนินชีวิตประจำวัน

ของผู้สูงอายุที่มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น 4) ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ได้รับสวัสดิการเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามหลวง นอกจากนั้นยังต้องการรับบริการด้านการตรวจสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุภายในหมู่บ้าน

เอกสารอ้างอิง

ศิรินุช อินละคร. 2548. การเงินบุคคล. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุขใจ น้ำผุด. 2548. รายงานการวิจัยวิชาการขนาดเล็กเรื่องการบริหารการเงินของบัณฑิตใหม่คณะพาณิชและการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประจำปี2546. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์